

redi, naj se vpraša kmete iz Dravskega polja, kjer se v celih trumah pasejo zajci po kmetskih nasadih in uničujejo žito, fižo itd. Po mojem mnenju bi se moralo gledati iz gospodarskega ozira na to, da se zajca iztrebi. V tem oziru me potrjuje sklep občine, odbora na Dobrni. Lov na lastnem zemljišču, to je tudi kočljivo vprašanje, ker ima zajec brze noge in bi bilo s tem ustrezno k večjemu veleposestnikom. Sicer pa je to stvar vseh naših somišljenikov in kakor se bo večina odločila, tako se bo moralo ravnati tudi strankino vodstvo. Nikakor pa ne bi šlo, ako eden ali drugi misli, da se mora ravno tako urediti, kakor on hoče. Kar je za enega dobro, je lahko za drugega slabo. Zato nam mora v tem slučaju služiti samo trezna preudarnost. Če bo večina somišljenikov sklenila, da je zajec še naprej potreben zaščiti, pa se udam tud jaz kot načelni nasprotnik zajca. To bo potem prava demokracija, t. j. ljudska večina odločuje.

Razven tega očita dotični somišljenik stranki, da ni izpolnila obljub, katere so bile že leta 1918 navedene v „Slov. Gospodarju“. Moj Bog, ali je mogoče, da se še najdejo ljudje, ki verujejo, da je vse kar je v „Slov. Gospodarju“ obljuba in program stranke. Ni moja dolžnost to stvar razlagati, a čulim se dolžnega.

„Slov. Gospodar“ je na razpolago vsem somišljenikom, da izražajo v njem svoje želje in zahteve ter predloge, nikakor pa ni to že obljuba in program stranke. Vodstvo stranke mora iz tisoč in tisoč želj posameznikov sestaviti program, ki naj odgovarja po treznem prevdanku večini želj vseh somišljenikov, večjih in manjših kmetov, delavcev itd. Nikakor pa ne more vodstvo stranke spolniti želje vsakemu somišljeniku, najmanj pa take, ki bi večini škodovala. Geslo stranke je, zadovoljiti vse sloje, ki živijo na podlagi krščanske ljubezni, to je taktik, ki živijo od dela svojih rok in ki ne hrepenijo živeti in se bogateti na račun bližnjega.

Program stranke še pa ni nobena obljuba, ki se bo gotovo izpolnila. Naši poslanci delujejo sicer z vso verno na to, da se ta uresniči, toda kaj zamore taka peščica proti taki množini nasprotnikov.

Vsaka stranka ima drugačen program, vendar se ne morejo vsi ti programi uresničiti. Tako bi n. pr. morala soc. demokratska stranka šteti delavca (kar pa ne dela), demokratska bi morala šteti bankirje in velekapitaliste (kar pa dela), samostojna bi morala šteti mesarje in mešetarje (kar tudi zvesto izpolnjuje), le edina naša SLS hoče šteti vse stanovne, predvsem seveda najbolj važni kmetski stan in tako doseči, da v medsebojni ljubezni in na podlagi združili organizacij izgubi velekapital vpliv, ker ta je, ki nas najbolj odira, ki narekuje cene vsem industrijskim izdelkom in gleda na to, da se istim cene zvišajo, kmetskim pridelkom, katere se izvaja v inozemstvo, pa zni-

žajo, da lahko zraven zaslužijo milijončke.

Da ne more stranka svojega programa kar čez noč uresničiti, so kričali red vsem tistim, ki so pri zadnjih volitvah v konstituanto, zapeljani po nasprotnikih, ki so naše voditelje in delo naše stranke samo blatili, oddali glas nasprotniku. O tem se je že dovolj razlagalo. Vsak lahko vidi, kako delavni so naši poslanci, zato je tembolj žalostno, da se najdejo taki, ki očitajo naši stranki, da ni spolnila svojih obljub. Delujemo na to, da dobimo pri prihodnjih volitvah večino v Sloveniji in gotovo bo mogoče precej doseči. To bo naše delo, ne zabavljajmo pa čez stranko, ki bi rada vse dosegla, a ne more. Somišljeniki pa, ki se, ako se jim vsaka želja takoj ne izpolni, udajajo zabavljanju in grožnjam in v tej jezi skoro pri vsakih volitvah menjajo svoje prepričanje, ne bodo nikdar pripomogli do boljšega gospodarstva v naši državi. „Slovenski Gospodar“ prinaša vse članke izpod peresa somišljenikov, nikakor pa to ni še obljuba. Kdor pa hoče naslov od mene, to je pisca tega članka zoper zajca, naj ga zahteva s priložitvijo — znamke od uredništva in naj svojo jezo zlije nad menoj, naj se nikar ne zaganja v nedolžnega urednika in v vodstvo stranke.

Za verski pouk v šoli.

Sklep višjega šolskega sveta, da kom ni treba obiskovati verskega pose odpravijo šolske maše in da otroka v šoli, izziva med našim ljudstvom vedno večje ogorčenje. Občinski odbori, Kmetске zveze in druge naše organizacije sklepajo fozadevno odločne proteste. Nekatere smo že objavili zadnjič. Danes navedemo zopet nekatere.

Občinski odbor Okolica Smarje pri Jelšah je na svoji redni seji dne 26. dec. 1921 na predlog Martina Jesenek sklenil: Proti sklepu višjega šolskega sveta, da se odpravijo vse šolske maše razun ob državnih praznikih in da otrokom ni treba obiskovati verskega pouka v šoli, najodločneje protestiramo. To je stara pravica, ki so jo vpeljali že naši dedje in se je skazala dobra. Ne moremo si misliti, kako bi se našel človek, kateri bi nauk, ki uči ljubezen, dobrodušnost, in pravičnost napram vsakomur, ki prepoveduje krasti, goljufati, svojega bližnjega izkoriščati, ropati in ubijati tako omalovaževal, da bi otrokom ne bilo treba obiskovati verskega pouka v šoli. Zbrani odborniki koš ljudski zastopniki pri občinski seji smatramo ta sklep višjega šolskega sveta za napad na kat. Cerkev, kateri bi prinesel slovenskemu narodu največje gorje. Z vso odločnostjo zahtevamo, da višji šolski svet preklicuje fozadevni sklep. Verski pouk je tako vzvišen, da ga v negotvih doseganjih pravicah nikdo ne sme prikrajšati. Predlog je bil z vsemi glasovi proti enemu sprejet.

Podobno je krajevni odbor Kmetске zveze pri Sv. Frančišku v

Gornji Savinjski dolini na svoji mesečni seji dne 2. svečana t. l. sklenil: „Odločno ugovarjamo proti sedanjim nakani vlade, katera misli kšćanski nauk polagoma popolnoma iz šol izločiti. Zato apeliramo na Jugoslovanski klub, naj proti temu protestira. Če vlada od tega ne jenja, si bo ljudstvo samo pomagalo.“

Iz županskih zborovanj.

Na splošno željo je priredila Zupanska zveza za Slovenijo dva županska tečaja in sicer 7. februarja v Polčanah in 9. februarja v Križevcih na Murskem polju. Oba tečaja sta bila kljub hudemu mrazu in sneženim zametom zelo dobro obiskana. V Polčanah so došli župani in občinski odborniki iz bistriškega, konjskega in iz šmarskega okraja, v Križevce pa iz cele Prlekije in Prekmurja. Tečaje je vodil predsednik Zupanske zveze g. Ivan Stanovnik iz Horjula na Kranjskem. Predavali so: g. okrajni glavar dr. Logar o domovinstvu in poslovanju občinskih uradov, poslanec Zebot o davkih, davčnih napovedih, prizivih, ter o lovskem zakonu, predsednik Stanovnik pa o uradnih knjigah, občevarstvu z oblastmi in o organizaciji naše Zupanske zveze. Predavanjem je sledila zanimiva razprava, katere so se živahno udeleževali župani in člani občinskih odborov. Predavatelj so dali na vprašanja podrobna pojasnila in nasvete. V Polčanah so bile na predlog posameznih županov sprejete te-le resolucije:

Radi taksa na vozila. Župani in zastopniki občin iz treh sodnih okrajev, zbrani v Polčanah, se obračajo do vlade s pozivom, da se oprostijo kmetski vozovi „na vzmet“ plačevanja takse. Poljedelci in obrtniki na deželi potrebujejo take vozove za svoje gospodarstvo, za zdravniška, za živinodravnika in enake domače ter gospodarske potrebe, nikakor pa ne za luksuz ali zaslužek. Razburjenje med poljedelci in domačimi obrtniki radi visoke takse za vozove na vzmete je veliko. Pozivamo vlado, da se ozira na to našo nujno zahtevo.

Radi rekrutnih spisikov in tiskovin v cirilici. Zahtevamo, da se predpisi za rekrutne spiske in vse druge uradne tiskovine in navodila tiskajo za Slovenijo v slovenskem jeziku in da strogov rekrutnih predpisov omilijo. Od občin se naj ne zahteva, da mora polovica odbora pospremiti fante k rekrutovanju ter da mora plačevati pristojbina po 10 K.

Radi dimnikarjev. Nova zakonodaja naj se tako uredi, da se kmetskega ljudstva ne bo sililo, da morajo najeti za pometanje dimnikov dimnikarje iz oddaljenih mest in trgov.

Radi lovskega zakona. Ostrine veljavnega lovskega zakona, po katerem so posebno prizadeti poljedelci, se naj v novem lovskem zakonu črtajo.

Verouk v šoli. Župani in občinski odborniki vseh strank ugovar-

jajo najodločneje proti omejitvi verouka in solarskih maš.

Zahteva po novih volitvah. Ker so volitve dne 28. novembra 1920 bile izrečno samo za konstituanto in je neobhodno potrebno, da se razmere, posebno one gospodarskega in finančnega značaja, primerno preuredijo, zahtevamo župani in člani občinskih odborov iz vseh strank, da se volitve v narodno skupščino čimprej razpišejo.

Tranzitni promet po železnici Radgona—Spilje. Župani Murskega polja pozivajo vlado, da nedomo sklene dogovor z Avstrijo glede železniške zveze iz Ljutomera preko Radgone in Spilja v Maribor. To je nu na in kričeča gospodarska zahteva ljudstva na Murskem polju, Slovenskih gorcih in Prekmurja.

Resolucije so bile na obeh tečajih predlagane po izvoljenih zastopnikih ljudstva: županih in občinskih odbornikih. Prosimo, da jih naši poslanci tolmadžijo vladi.

Za polčansko kotlino in Prlekijo se je izvolil nov okrajni odbor Zupanske zveze.

Izobraževalna in mladinska društva celjskega okrožja.

imajo dekanijske sestanke po tem-le redu:

1. Dekanija Braslovče: 20. februarja (ponedeljek) v Braslovčah v kaplaniji.
2. Dekanija Gornji grad: 21. februarja (torek) v Rečici ob Savinji pri g. Čuježu.
3. Dekanija Saleška dolina: 22. februarja (sreda) v Soštanju v cerkveni hiši.
4. Dekanija Starigrad: 23. februarja (četrtek) v Slovenjgradcu v posojilnici.
5. Dekanija Smarje: 27. februarja (ponedeljek) v Smarju pri g. Galjsku.
6. Dekanija Konjice: 1. marca (sreda) v Konjicah v Kmečki hranilnici.

Začetek povsod ob 10. uri predpoldne. Na dekanijske sestanke so povabljeni vsi predsedniki, odborniki in odbornice izobraževalnih društev, Orla, Orlic, Mladeniških zvez in Dekliskih zvez, posebno pa še vsi č. gospodje duhovniki! Pridite pa tudi vsi drugi, ki se zanimajo za izobraževalno in društveno delo. Pogovoriti se imamo mnogo.

Naši shodi.

Shod v Kamnici se je prelozil radi tridnevne na nedeljo dne 26. t. m. po rani maši.

V St. Petru niže Maribora, kjer so pokopali Samostojno se je vršil shod Ljudske stranke minulo nedeljo. O političnem in gospodarskem položaju naše države je pri hvalevrednem obisku poročal obče priljubljeni poslanec g. Fr. Zebot. Pri tej priliki se je vršil tudi občni zbor krajevne

— sree pa mi je tolko v divjem brezupu.

Silver je z velikim užtkom potegnil dva, trikrat iz pipe in nadaljeval: „Ker ste torej prišli k nam, Jim, vam bom povedal svoje mnenje. Vedno sem vas rad videl — čisto takni ste, kakršni sem bil jaz v svoji mladosti. Kaj boste storili? Kapitan gospod Smollett je izvrsten mornar, pa preveč drži na disciplino. „Dolžnost je dolžnost!“ pravi vedno. In prav govori! Ampak pojdite mu s polji, Jim! — Zdravnik pa je strašno jezen na vas. „Nehvaležen fant!“ — to je bilo vse, kar je dejal. Nakratko povedano, Jim, stvar je ta, da ne morete več k njim nazaj! Nočete vas! Ali ostanete sami — kar bi bilo zelo dolgočasno — ali pa se pridružite kapitanu Silverju!“

Moj prijatelj so bili torej še živili — Cetuji sem zvedel, da so ezni name, me je ta novica vkljub temu zelo razveselila.

„Ne bom vam grozil, Jim! Tu ste in če se nam pridružite, dobro! Če pa nečete, na prosto vam je dano, da rečete ne.“

(Dalje prihodnjik.)

marno. Če bi se Silver s svojimi sedajle spravil nad nje, nobeden bi ne zagledal več belega dneva! „To je zaditega, ker je kapitan ranjen!“ — sem zasodil in spet sem si očital, da sem jih v toliki nevarnosti pustil same.

Pri vratih sem se vzravnal. Tema je bila v koči, ničesar nisem razločeval. Krepko smrčanje mi je donelo naproti in vmes sem čul še nek drug glas, čudno frtanje in ključanje. Zastonj sem ugibal, od česa bi prihajalo.

Stegnil sem roke predse in pogumno vstopil. Legel bom na svoje mesto, sem si pravil in sem se že v naprej smejal njihovim začudenim obrazom, ko me bodo potrili našli.

Noga mi zadene ob nekaj mehkega. Speč človek je bil. Obrnil se je in zagodrdel, pa se ni zbudil.

In tedaj se mi, oma zadere v temi hreščec glas:

„Zlati, zlati, zlati, zlati, zlati — brez torca in kraja, divje, preplašeno in opanem jezno.“

Silverjeva papiga! Kapitan Flint! Njo sem čul, ko je v temi ključala po skorji! — Ta žival je skrbneje stra-

žila ko ljudje, naznanila je moj prihod ter me — izdala!

Nisem imel več časa, da bi pobegnil. Uporniki so planili iz spanja, Silver je robato zaklel in zaklical:

„Kdo je?“
Obrnil sem se k vratom, trčil v nekoga, skočil v stran in se zaletel v odprte roke drugemu, ki me je takoj pograbil in trdno držal.
„Prinesi luč, Dick!“ je rekel Silver.

Nekdo je stopil iz kože in se vrnil z gorčim ogorkom.

XXVIII.

Rdeči svet plamena mi je pokazal, da so bile moje najhuše slutnje — resnice.

Uporniki so bili gospodarji v koči in vse zaloge so bile v njihovih rokah. Luč je stal sodček z žganjem, tamle zabol s prepečencem in svinjetino. In kar je bilo na strašnejše — nit slehu ni bilo o ujetnikih! Le eno je bilo mogoče, — dr so vsi poginili. Neznana brskost me je obšla, da nisem ostal pri njih in umrl z njimi.

Šest upornikov je bilo še živih. — Pet jih je stalo na nogah, eden pa je

ležal, smrtnobed je bil in krvav povoj je nesl. okrog glave. Spoznal sem ga, isti je bil, ki je ušel pri velikem napadu na koč.

Papiga je sedela Silverju na ramih in si obirala perje. Silver sam je bil blede in resnoben, mnogo bolj resnoben ko po navadi. Se vedno je nosil tisto slovesno sinjemodro sukno z velikimi kovinastimi gumbi, pa blatna je bila in razčepena.

„E“, je dejal, „tule je pa Jim, pri moji bergli, da je! Kakor bi bil iz neba padel! Glej, glej! To je ljubeznivo oči vsi!“

Sedel je na sodček s žganjem in si nadel pipe.

„Posodi mi ogorek, Dick!“ In ko si je našel tobak, je nadaljeval:

„Takole! Vtakni ga tamle v steno, da bomo imeli luč! In vi, prijatelji, pa sedite! Ni treba, da bi stali pred Jimom! Ne bo vam zameril! — Vrnili ste se torej!“ se je zasukal k meni in si očiščal tobak. „Prav radostno sem iznenaden! Uga, ali ste mi, ko sem vas prvič videl — ampak tole mi pa res ne gre v glavo!“

Seveda nisem ničesar odgovoril. Postavili so me s hrbtom k steni in pogumno sem gledal Silverju v obraz,

organizacije in je bil izvoljen kot načelnik župan Ljudevit Flucher. St. Peter je zopet v taboru KZ.

Pri Sv. Marjeti pri Moškanjcih prizreli Slov. ljudska stranka v nedeljo, 14. t. m. po rani maši politično zborovanje. Shod se bo vršil v prostorih gostilne Mikl. Poročal bo g. prof. Vesenjāk. Somišljenki, pridite!

Politični ogled.

Kraljevina SHS: V zadnjem času se bavijo centralisti ponovno z upravno razdelitvijo države. Iz sredine članov zakonodajnega odbora so izvolili nekak pododbor, v katerem se prereka o radi parceliranja in mešarjenja zgodovinsko, kulturno in gospodarsko utemeljenih enot. Govorniki protivladnih strank, izvemši social-patriotov, ki so bolj papeški nego papež sam, t. j. so večji centralisti nego Pribičević in Pašić, so stvarno dokazovali, da je treba vedeti predvsem kakšen delokrog bodo imele nove „samouprave.“ S parceliranjem samim se to vprašanje ni docela rešeno. V imenu Jugoslovanskega kluba sta govornila in glasovala dr. Hohnjec in dr. Dubičič proti zakonskemu predlogu o upravni razdelitvi države. Vlada večina, to so demokrati, radikali, samostoini in muslimani katerim so sedaj priskočili na pomoč še slovenski socialni demokrati, je predlog soglasno sprejela. — V finančnem odboru razpravljajo o dvanaštinah za marec in april, ker si vlada ne upa z rednim proračunom pred parlament. Gospodarsivo s proračunskimi provizoriji nam silno škoduje: doma in v inozemstvu so čedače bolj prepričani, da gremo v neizogibni finančni in gospodarski polom. — Belgrajski list „Politika“ je obelodanil pred par dnevi spomenico, katero so baje naslovili poslanci Hrv. bloka (Radičeva kmetska republikanska stranka, Hrvatska zajednica (meščani) in Stranka prava) na politično-gospodarsko konferenco v Genovi. V tej spomenici, ki je vzbudila po vsej državi silno pozornost, naštevajo za stožniki hrvatskega ljudstva vse nezakonitosti, krivice in nasilja belgrajskih oblastnikov. Spomenica povdarja, da Hrvat nikdar niso izgubili svoje neodvisnosti in da njih državne zaveštvi ni prešel niti madžarski režim. Podpisanih je 63 poslancev. Policajdemokratsko časopisje je mnenja, da spada o poslanci Hrvatskega bloka radi velenja v za toženo klop. Naš voditelj dr. Korošec je na zborovanju naše stranke v Vrhniki pripomnil v tej zadevi sledeče: „V vprašanju, ali je dopustno ali nedopustno, pošiljati spomenice v svet, se ne bomo spuščali, na začetku pa so strašne obtožbe poslancev Hrvatskega bloka le prerisane.“ — Spomenica, ki govori o nadvlasti enega plemena, carinski pokvarjenosti, o davčnih bremenih, nekulturnem batljanju, pomanjkanju pravnega reda z ozirom na osebo in imovinsko svobodo nadalje o vojninstvu, nasilnem in nazadnjaškem načinu notranje uprave — je resen opomin in obupni klic Hrvatov ki se zatekajo v svoji sili v narobeje kulturnega sveta.

Bolgarija: Dne 19. t. m. se vrše v Bolgariji občinske volitve. Agitacija je v polnem teku. Vsa znamenja kažejo, da bo borba silno huda.

Čehoslovaška: Rudarska stavka, katero so vprizorili komunisti, je končana. Med delodajalci in delavci se je dosegel sporazum. Glavno — „gneздо“ stavkajočih komunistov je bila Moravska Ostrova.

Minister Pribičević

glavar demokratske stranke je po beograjskih listih radikalne stranke osumičen zveze z nekim Heroigonja, — ki je povzročil atentat na ministra Draškoviča. Kakor znano, je tega ubil mizarški pomočnik Alja Aljagić, z njim v zvezi je bilo pa par dijakov, ki so na sodnji izjavili, da jih je Heroigonja spravil na misel in sklep atentata. Aljagić je kl obsojen na smrt, par dijakov pa na mnogoletno ječo. četudi je bil ta čin popolnoma političnega značaja, ker so v Draškoviču vsi videli samo stvaritelja zloglasne obznane.

Heroigonja je naenkrat izginil iz Zagreba in sedaj objavlja beograjski list „Radikal“ pismo, katero piše ta

atentator — ministru Pribičeviću. Iz pisma se vidi da sta bila oba v zelo tesnih zvezah. Govori se celo o morebitnih nakanah proti Radiču, katerih pa Heroigonja ni hotel izvršiti. — To pa se ni vse, list objavlja tudi to, da je imel Heroigonja od Pribičevićevega ministristva potni list kot državni kurir, da se je lahko brezplačno vozil med Zagrebom in Sarajevom.

Po objavljenju teh stvari, ki so vzbudile pri političnih nasprotnikih veliko ogorčenje, je Pribičević zbral svoje ojačanje ter jim v dolgem govoru zatrjeval, da so vse te stvari zmišle ne proti njemu samo zato, ker je neustrašen boritelj za ureditve države po načelih policajdemokratov. Vse je krajkoma tajil, o državi je pa govoril, kot da je to on sam ali vsaj tako, kot da je država njegova dedščina in lastnina. Povedal je, da Heroigonjo sicer pozna, da je pa namigovanje na kake zarotniške zveze z njim samo udarec političnega orožja. V podrobnost se ni spuščal, niti besedice ni črnil glede potnega lista. — Na četi stvari je mnogo čudnega. Govor je, da sta si zarotnik Heroigonja in minister Pribičević bila dobro znana, gotovo je pa tudi to, da sta si Draškovič in Pribičević stala kot tekmeča v sami stranki in pa na politiki oblasti nasproti. —

Danes dolžijo Pribičevića, da je koval naklepe s človekom, ki je povzročil Draškovičev umor in veste, kaj bi se povsod drugod na svetu ob taki priliki zgodilo? — Minister, ki stoji pod takim sumom, bi sam vstal s svojega ministrskega stolčka ter stopil pred sodnijo, da se cela stvar izčisti. Če bi pa sam tega ne storil, bi ga pa vlada takoj vrgla iz svoje srede ter postavila pred preiskovalno sodno oblast. Tako bi se drugod zgodilo, pri nas pa minister nekaj svojih prijateljev zbere, njim reče, da vse skupaj ni res — in ko so ti s tem zadovoljni, sedi mirno naprej na svojem stolčku. — Pozabiti ne smemo, da je ravno Pribičević ustvaril nesrečni zakon o zaščiti države, ki je tisoče in tisoče ljudi po najmanjšem sumu, po kakih podli ovadbi ali pa kar tako po prosti volji kaknega policaja pahnil v strašne zapore ter jih tam mesec in mesec pustil brez preiskave, brez sodnika. Po vidovdanskem atentatu v Beogradu je bilo zaprtih blizu 15.000 ljudi, večinoma delavcev in kinetov. — Obdolžili so jih prevratnega dela in zari brez vsake podlage samo za to, ker se jim je zdelo, da so pripadniki komunistične stranke, ki je imela pa tudi dovoljenje, udeležiti se volitev kot vsaka druga.

To je bilo vse, kar jih je obteževalo in mnogi so trpeli strašne muke do zaporih, nekateri pa se le sedaj po sedmih mesecih čakajo na izid razprave pred beograjskim sodiščem. Tako se postopa z narodom, Minister, ki je sam tako postopane uvedel in stoji danes sam pod najtežjo obtožbo in sumom, — se pa razgovarja samo s svojim: strankarskimi pa daši in za vse drugo se niti ne zmeni.

Tedenske novice.

Slovesno kronanja papeža. Več kakor 60.000 ljudi se je preteklo nedeljo dne 12. februarja t. l. zbralo v Rimu, da prisostvujejo ozir. da so priča redke slovesnosti kronanja papeža, kajti zadnji papež, ki je bil slovesno kronan, je bil Leon XIII., a oba njegova naslednika sta opustila kronanje. Slovesnosti so se pričele ob 9. uri predpoldne s slovesno sv. mašo v cerkvi sv. Petra, katero je bral papež Pij XI. Gardišč so prinesli papeža v cerkev na zlatem prestolu. Mnogi ljudstva je novega papeža viharno in navdušeno pozdravljala. Po končani potilikalni sv. maši je papež podelil blagoslov vernikom v cerkvi, kakor tudi raz balkona na trgu sv. Petra zbrani mnogotisočeri ljudski množici. Kronanje papeža se je izvršilo v največjem redu. Za red je skrbelo izbrano kraljevo italijansko vojaštvo, italijanska policija ter papeževa garda. Kronanja so se udeležili sorodniki papeževi, 60 kardinalov, mnogo nadškofov, školov, prelatov in drugih cerkvenih dostojanstvenikov, diplomatski zbor, razni drugi dostojanstveniki rimskega plemstva itd. Krono ali tiaro je papežu položil na glavo prvi kardinal diakon. Pri vho-

du v cerkev sv. Petra in pri odhodu iz cerkve je papeža spremljalo 60 v Rimu se nahajajočih kardinalov. — Slovesnosti kronanja so napravile na vsakega navzočega nepozabljiv vtis, kajti tako lepih slovesnosti Rim že več desetletij ni videl.

Orlovski tabor v Brnu. Meseca avgusta t. l. se bo vršil v Brnu na Moravskem velik Orlovski tabor, za katerega se vrše že sedaj živahne predpriprave. Zanimanje za ta tabor je zelo veliko. Čehi žele vedeti, koliko udeležencev bo priglaseno iz Jugoslavije, vsled česar bi naj vse orlovske organizacije do 1. marca t. l. zanesljivo sporočile, koliko udeležencev upajo poslati v Brno. Za priglasenega bo veljal samo tisti, za katerega bo JOZ sprejela ob določenem času denar. Za osebo bo treba okrog 1200 K za izlet, v tej približni svoti je všteta vožnja, hrana, stanovanje, potno dovoljenje, vstopnice in drugi zmerni izdatki. JOZ sprejme le take priglasbe, ki se vposljejo skupno z najmanj 400 kron predplačila in reverzom, da se bo priglasenec ravnal po navodilih vodstva. Da se olajša priglaševanje in zbiranje denarja, je dovoljeno, da pošljejo priglasend. do 15. marca 400 kron, do 15. junija zopet 400 kron, do 15. julija pa tretjih 400 kron. Lahko se pa tudi vposlje vseh 1200 kron naenkrat, kar bi seveda zelo olajšalo. V prvi vrsti se naj tabora udeleži katoliška telovadna organizacija. Pokazi slovenski narod našim katoliškim severnim bratom Čehom moč in silo naših slovenskih orlovskih organizacij!

Delokrog mariborskega tajništva SLS obsega sledeče sodne okraje: Maribor, Sv. Lenart, Slov. Bistrica, Gor. Radgona, Ljutomer, Ormož, Ptuj, Maribor ter Prekmurje in Mežska dolina. Celjskemu tajništvu so podrejeni naslednji sodni okraji: Celje, Vransko, Gornji Grad, Soštanj, Slovenjgradec, Konjice, Smarje, Rogatec, Koze, Brežice, Sevnica in Laško. Dopise je treba pošiljati pristojnemu tajništvu.

Vse krajevne organizacije Kmetijske zveze (SLS), ki spadajo v področje mariborskega tajništva, naj nemudoma in v smislu zadnje okrožnice skličejo občne zbornice. Vposljite tajništvo imena in naslove odbornikov še le na to, ko se je novo izvoljeni odbor že konstituiral ali sestavlil. Tajništvo mora vedeti, kdo je načelnik tajnika, ali blagajnik. Nadalje rabimo natančne naslove glavnih zaupnikov, razpredeljenih po posameznih občinah. Če je mogoče, skličite povsod občne zbornice krajevnih Kmetijskih zvez v nedeljo, 26. t. m. in pošlite tajništvu po ročilu o volitvah novih odborov. Hitro na delo, da se bodo občni zbori po možnosti vršili enotno, to je 26. t. m., in da bo čimprej omogočeno delovanje novih odborov!

Zaupniki, ki so prejeli koledarčke Kmetijske zveze in vzorce za napoved osebne dohodnine, prosimo, da nemudoma vposljejo po priloženih položnicah dotične zneske. Tajništvo bi moralo v kratkem času skleniti obracun, zato prosimo, da cenj. zaupniki čimprej vposljejo denar ozir. še neprodane koledarčke.

Vsem zaupnikom, ki so prejeli koledarčke Kmetijske zveze! Vse zaupnike, ki se sprejetih koledarčkov niso plačali, prosimo, da nemudoma vposljejo dotične zneske po priloženih položnicah podpisanemu tajništvu. Neprodane koledarčke blagovolite vrniti, da lahko napravimo računski zaključek. Tajništvo Slovenske kmetijske zveze v Mariboru, Cirilova tiskarna.

Poročil se je naš vrli pristaša g. Marko Hostej iz Slov. Bistrice z gospodino Julijano Fajs. Mladi par je poročil dne 15. t. m. g. ravnatelj Cirilove tiskarne dr. Jerovšek. Vrlima novoporočencema obilo sreče in vsestranskega blagoslova.

Umrl je v soboto dne 11. t. m. v starosti 34 let posestniški sin Simon Purčaj iz Nove cerkve, župnika Marija Snežna. Blagemu mladeniču svetila večna luč!

Umrla je na Remšniku obče priljubljena gospodinja in skrbna pobožna mati Magdalena Krcebič, po domače Prelanca. Pogreb vzel je žene se je vršil minulo sredo. Svetila jej večna luč!

Zdravniška spričevala. Prosilo za sprejem v kmetijske šole morajo doku-

irati z zdravniškim spričevalom, da so zdravi, kar je eden glavnih pogojev za sprejem. Zdravniška spričevala se pa izdajajo v splošnem lahkoizselno, kar tjavendan vsakemu zanimancu. Posledica tega je, da je med sprejetimi učenci redno cela vrsta učencev z raznimi boleznimi, ki jih ne usposablja za kmetijsko-strokovno izobrazbo v zavodu. Zdravniki in zdravnica povzročajo velike stroške; ves šolski obrat je mnogokrat oviran radi boleznimi učencev; del zavoda je stalna bolnica. Temu se mora korenito od pomoči. — Pred vsem se pa mora priporočati nekaterim zdravnikom več vestnosti. Tako so se n. pr. na vinarški in sadjarški šoli v Mariboru letos ugotovile pri učencih naslednje bolezni, ki so jih prinesli s seboj poleg povoljnih zdravniških spričeval: katari pljučnih vršičkov, srčne napake, skrivljenje hrbtenice, angleški udje (rachiitis), živčne bolezni (nevrastenija), velike golše (struma), kila itd. Naravno, da taki mladeniči tudi težje prebijajo morebitne nalezljive bolezni, kakor je bila nedavno nastopila in se po bliskavo razširila v zavodu španska influenza. Ta je med tem ponehala vsled vestne vztrajnosti zavodovega zdravnika in dobre oskrbe v zavodu, kakor bi jo učenci na domu sploh ne mogli imeti.

Obvezni poluletni tečaj na državni podkovski šoli v Ljubljani se prične dne 1. aprila 1922. Za vstop v tečaj je vložiti pri vodstvu državne podkovske šole v Ljubljani do dne 10. marca 1922 prošnjo ter ji priložiti: 1. rojstni in krstni list; 2. domovinski list; 3. zadnje šolsko izpričevalo; 4. učno izpričevalo; 5. ubožni list; 6. npravnstveno izpričevalo. Pouk na podkovski šoli je brezplačen. Učenci dobivajo redno državno podporo ter imajo prosto stanovanje v zavodu. Skrbeti pa morajo sami za hrano in potrebne učne knjige. Poleg podkovstva se ponužuje ogledovanje klavne živine in mesa.

Poziv gg. organizatorjem dekani Maribor levi in desni breg, Dravsko polje, Sv. Lenart v Slov. gor., Ptuj, Velika Nedelja in Zavrč. Vabite se, da se udeležite polnoštevilo sestanka, ki se vrši v torek, dne 21. t. m., ob 11. uri dopoldne v Ptuju, minoritski samostan. — Pečnik.

Nepopolni bedi, pomanjkanju, gladu in mrazu so izročeni v tej zimi revnejši sloji po naših mestih. Zadnji čas se je močno podražil kruh, ki je bil pri slabih plačah skoro edna prehrana ubogega delavstva. Delavci in nižji železničarji sedaj ne zaslužijo na mesec toliko, da bi preskrbeli svoje družine s kruhom, kaj še le s čim drugim. Delavstvo in revnejši sloji imajo na deželi v letošnji zimi boljše kot njihovi mestni tovariši, ker na kmetih je mnogo več usmiljenih src kot po mestih. Proti spomladi bo beda mestnih revežev vedno opasnejša, ker draginja raste in nāt dragih živil ne bo dovolj do prihodnje žetve. Vlada se briga premalo ali skoro nič, da bi poskrbela za prehrano nižjih slojem.

O polomu našega prometa se dost govori in piše. Eni pravijo, da je kriva vrhovna železniška uprava, — drugi pa mečejo vso krivdo na železniško oseboje, češ, da bi lahko več in boljše delalo, če bi hotelo. Obdolžitev osobia, delavstva, je zločin, ki hoče prikrivati vse prave vzroke tega polnoma pri upravi in še drugod. Uprava osobia neusmiljeno izkorišča, ni mu pa pripravila stanovanj in ne da mu ne oblike, ne obuvala. Ne smemo pozabiti, da imajo železničarji se isto plačo kot leta 1920 pri vsej tej draginji, ki raste od dneva do dneva in to ne v majem, temveč v strahovitem obsegu. Železnica ima v mesecu največ 27, a najmanj pa po 22 ali 23 delavnih dni in v tem času zasluži oženjen z enim otrokom od 1740 do 2040 K, samec pa od 1600 do 1800 K. Kako naj s tem živi in kako naj se oblači pri težki službi znan na progah! Očitanja, da dela premalo, so krivična, saj so že vsi izčrpani od slabe hrane in zime. — Govorili smo tudi že o tem, da uprava pri svojih visokih prihodih zanemarja tudi železniški material, prav ničesar ne da popraviti, vse je v nemodu, vse se zanemarija. Se nekaj se je pokazalo zadnje v skupščini, kar nam kaže, da se druge, globoke vzroke tega neravnega razpada. Iz Bolgarije je prispel premoj v velikih koli-